Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit napadený rozsudek v části, v níž nepříznivě zasahuje do právního postavení účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek,

— zrušit rozhodnutí Komise K(2006) 4180 v konečném znění ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F-1/38.121 — spojovací tvarovky),

podpůrně, zrušit nebo snížit pokuty uložené účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek v čl. 2 písm. j) tohoto rozhodnutí,

— ***podpůrně***, co se týče návrhových žádání v bodu 1 a 2, vrátit věc k rozhodnutí Tribunálu.

— uložit žalované v řízení v prvním stupni nákladů souvisejících s celým sporem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Tribunálu, kterým byla zamítnuta žaloba podaná účastnicí řízení podávající kasační opravný prostředek proti rozhodnutí Komise K(2006) 4180 v konečném znění ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F-1/38.121 — spojovací tvarovky).

Kasační opravný prostředek, který podala účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek, je založen na následujících důvodech:

Tribunál podle ní porušuje právo účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek být vyslechnut a ve vztahu ke svému rozhodnutí porušuje zásady provádění důkazů, jakož i povinnost odůvodnění. Napadený rozsudek se pro účely odůvodnění účasti účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek na kartelové dohodě opírá hlavně o rukou psané poznámky jediného svědka a žádost o shovívavost, aniž se zabývá také tvrzením účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ohledně těchto dokumentů. Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek správnost těchto dokumentů (svědek se neúčastnil německých setkání a nemá žádné znalosti němčiny) výslovně zpochybnila.

Tribunál měl podle ní nařídit dokazování ohledně správnosti poznámek svědka a žádosti o shovívavost. Tribunál tím, že použil tyto poznámky a žádost o shovívavost jako důkazy, aniž ověřil jejich správnost, porušuje zásady provádění důkazů.

Napadený rozsudek porušuje čl. 81 odst. 1 v rozsahu, v němž Tribunál konstatoval, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek se dne 30. dubna 1999 zúčastnila setkání „protisoutěžní povahy". Napadený rozsudek mimoto porušuje čl. 23 odst. 1 nařízení č. 1/2003 v rozsahu, v němž účast na tomto setkání byla zohledněna při vyměření výše pokuty. Tribunál k tomuto setkání pouze konstatuje, že důkaz ukazuje „spíše" na protisoutěžní účel než soutěžní účel. Tribunál tak porušuje kritérium provádění důkazů, které sám stanovil, jež vyžaduje jistý a nepochybný důkaz o porušení.

Konstatování protisoutěžní povahy setkání konaného dne 30. dubna 1999 má podle ní vliv na výši uložené pokuty. Zahrnutí tohoto setkání slouží jako důkaz o účasti účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek na kartelové dohodě s tlakovými tvarovkami. Obrat účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek u tlakových tvarovek je tak v rámci stanovení výchozí částky pro vyměření pokuty jedenáctkrát vyšší.

S ohledem na zahrnutí obratů s tlakovými tvarovkami navíc rozsudek, podle účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek, vykazuje nedostatek odůvodnění a je v rozporu s pravidly logiky. Uložení pokuty převyšující 50 milionů eur v bodu 85 napadeného rozsudku nakonec spočívá pouze na dvou setkáních, jejichž vztah k tlakovým tvarovkám je popsán pouze ve dvou částech vět, aniž bylo provedeno jakékoli posouzení důkazů. Tribunál dále předpokládá, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek se účastnila kartelových dohod ohledně tlakových tvarovek během jednání konaného dne 30. dubna 1999, ačkoli Tribunál současně konstatuje, že ještě do července 2000 se mezi soutěžiteli vedla debata, zda tlakové tvarovky (v jejichž případě má účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek monopolní postavení) mají být vůbec předmětem kartelové dohody.

Nakonec napadený rozsudek porušuje zásadu proporcionality. Komise uplatňuje — se souhlasem Tribunálu — Pokyny pro výpočet pokut následovně: nejprve se stanoví výchozí částka, a přitom se zohlední obraty s tlakovými tvarovkami, ačkoli tlakové tvarovky mohly být — také v souladu s konstatováním Tribunálu — předmětem kartelové dohody pouze v letech 2000 a 2001. Poté se výchozí částka zvýší na základě celkové předpokládané doby účasti účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek na kartelové dohodě (devět let a tři měsíce) o 90 %. Vzhledem k tomu, že obraty s tlakovými tvarovkami byly při stanovení výše pokuty zohledněny pro celé období, a nikoli pouze pro období nanejvýše v délce posledního roku a čtvrt, je tak stanovení výše pokuty v rozporu se zásadou proporcionality.

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. června 2011 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 22. března 2011 ve věci T-233/09, Access Info Europe v. Rada Evropské unie

(Věc C-280/11 P)

(2011/C 238/11)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: G. Maganza, B. Driesse, Cs. Fekete, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Access Info Europe, Řecká republika, Spojené království Velké Británie a Severního Irska

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil sporný rozsudek, jímž Tribunál zrušil rozhodnutí Rady, kterým se odmítá přístup veřejnosti k požadovanému dokumentu;

— vydal konečný rozsudek v bodech, které jsou předmětem tohoto kasačního opravného prostředku; a

— uložil žalobci ve věci T-233/09 náhradu nákladů řízení z původního i tohoto řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Úvodem by Rada ráda připomněla, že k přijetí sporného rozhodnutí dne 26. února 2009 došlo před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, tedy před 1. prosincem 2009. Vzhledem k tomu se na řízení o tomto kasačním opravném prostředku použije smluvní rámec stanovený Smlouvou o Evropské unii a Smlouvou o založení Evropského společenství předcházející vstupu v platnost Lisabonské smlouvy.

Rada zaprvé zdvořile konstatuje, že se Tribunál při výkladu a uplatňování výjimky zakotvené ve čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci nařízení č. 1049/2001 ([1]) dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož jeho závěry nejsou sourodé s použitelnými smluvními ustanoveními a zejména přehlížejí meze Smlouvou stanovené a v sekundárním právu se odrážející zásady širšího přístupu k legislativní činnosti orgánů z důvodu ochrany účinnosti rozhodování orgánů.

Zadruhé Rada tvrdí, že odůvodnění Tribunálu není sourodé s judikaturou Soudního dvora, která umožňuje, aby se orgán opíral o obecné úvahy.

Zatřetí Rada tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když za účelem přezkumu důvodů udaných Radou k odůvodnění toho, proč se dovolává výjimky stanovené ve čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci tohoto nařízení na projednávaný případ uplatnil „dostatečný právní a skutkový standard". Při svém posouzení se Tribunál dopustil nesprávných právních posouzení, když vyžadoval prokázání negativního vlivu na rozhodovací proces, přehlédl význam raného stádia rozhodování pro posouzení dopadů plného zpřístupnění a nezohlednil citlivost požadovaného dokumentu.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 8. června 2011 — EMS Bulgaria TRANSPORT OOD v. Direktor na Direkcia „Obžalvane i upravlenie na izpalnenieto", grad Plovdiv pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencia za prihodite (ředitel ředitelství „Odvolací agenda a správa výkonu" Plovdiv u ústřední správy Národní agentury pro příjmy)

(Věc C-284/11)

(2011/C 238/12)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: EMS Bulgaria TRANSPORT OOD

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto", grad Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (ředitel ředitelství „Odvolací agenda a správa výkonu" Plovdiv u ústřední správy Národní agentury pro příjmy)

Předběžné otázky

1) Mají být čl. 179 odst. 1, články 180 a 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ([1]), jakož i zásada efektivity v oblasti nepřímých daní, kterou se zabýval Soudní dvůr v rozsudku ze dne 8. května 2008, Ecotrade (C-95/07 a C-96/07), vykládány v tom smyslu, že připouštějí, aby taková prekluzívní lhůta, jako je prekluzívní lhůta stanovená v projednávané věci v čl. 72 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty (ve znění z roku 2008), byla § 18 přechodných a závěrečných ustanovení zákona, kterým se mění a doplňuje zákon o dani z přidané hodnoty, prodloužena do konce dubna 2009 pouze pro pořizovatele zboží, kterým vznikla daňová povinnost před 1. lednem 2009, a to s ohledem na okolnosti sporu v původním řízení, zejména na

— skutečnost, že vnitrostátní právní předpisy vyžadují, aby se osoba, která uskutečnila pořízení uvnitř Společenství a není registrována podle zákona o dani z přidané hodnoty, dobrovolně registrovala, ačkoli nesplňuje podmínky povinné registrace, která je podmínkou pro uplatnění nároku na odpočet daně z přidané hodnoty;

— novou právní úpravu článku 73a zákona o dani z přidané hodnoty (v platnosti ode dne 1. ledna 2009), podle které je třeba přiznat nárok na odpočet daně z přidané hodnoty nezávisle na tom, zda byla dodržena lhůta podle čl. 72 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty, jestliže vznikla daňová povinnost pořizovateli zboží, a pokud dodání nebylo zatajeno a v účetnictví jsou obsaženy údaje o tomto dodání;